CHƯƠNG 2340

Một nhà trấn áp cả ba bảng

Đừng nói là không biết mười hạng đầu được bao nhiêu điểm, cho dù có biết thì làm sao khống chế được cường độ thần niệm?

Cường độ bao nhiêu mới đạt được những số điểm đó?

Mấu chốt là thứ hạng ở đây không ngừng biến động.

Nhỡ đâu người khác cũng giống lão tử, lần đầu cố tình giấu tài thì sao?

Hạ Nhân nhắm mắt, hơi suy nghĩ một lát.

Hạ Nhân áp lòng bàn tay lên tấm bia đá, lần này hắn nâng thần lực của mình lên một chút, khoảng chừng tám phần!

Tám phần thần lực được truyền vào tấm bia đá.

Ngay sau đó, tấm bia đá lại sáng lên.

Con số trước mặt Hạ Nhân cũng thay đổi.

Sau khi nhìn thấy cái tên và điểm số này, Hạ Nhân suýt nữa hộc máu.

Vừa rồi dùng bảy phần thần niệm, kết quả điểm số quá thấp, một hơi đẩy mình xuống hơn một trăm, gần hai trăm hạng.

Hạ Nhân thầm nghĩ, nơi này quả nhiên có cao nhân, vậy thì tăng thêm một chút, nâng lên tám phần, nếu không được thì phía sau chẳng phải vẫn còn cơ hội thứ ba sao?

Kết quả, tám phần lại trực tiếp cao quá mức.

Cao hơn bao nhiêu thì không biết, dù sao cũng đạt đến chín mươi chín điểm!

Phải biết rằng, đây là nơi có thần niệm trung bình cao nhất trong Thần giới, lại chính là thành Thánh Đan.

Những luyện đan sư tham gia thi đấu, gần như ai cũng phải tu luyện thần hồn.

Hơn nữa trong số đó không thiếu con cháu thế gia, từ Thần Tướng cảnh đã dùng thiên tài địa bảo cực phẩm để rèn luyện thần hồn, thần niệm của bọn họ về cơ bản có thể vượt cảnh giới sánh ngang Thần Vương.

Thế nhưng dù vậy, thần niệm của bọn họ vẫn còn kém Hạ Nhân một khoảng rất xa.

Bây giờ Hạ Nhân chỉ cầu mong có người vừa rồi giấu tài, hiện tại vượt qua hắn.

Mãi cho đến cuối cùng, tên của hắn vẫn treo ở vị trí đầu tiên trên Địa bảng.

Hạ Nhân nhìn chằm chằm vào số liệu này, trong lòng không nhịn được nghĩ: Có phải vì cao nhất chỉ là chín mươi chín phẩy chín chín điểm, nên thành tích của ta không thể cao hơn nữa không?

“Phần thi viết kết thúc...” Đúng lúc này, giọng nói trống rỗng kia lại vang lên giữa hư không: “Mời các thí sinh lần lượt rời đi!”

“Những người thuộc Thần Vương cảnh, Thần Tôn cảnh và Thần Quân cảnh có thứ hạng sau năm nghìn, mất cơ hội tham gia vòng thi thứ hai!”

“Vui lòng tra cứu thành tích tương ứng trên tấm bia đá bên ngoài!”

Mọi người lần lượt bước ra khỏi đại trận.

Hạ Nhân dám chắc rằng, cho dù có người thi hộ ở vòng này thì cũng không thể bị phát hiện.

Còn vì sao ban tổ chức không cấm chuyện đó, bây giờ cũng có thể nghĩ thông rồi!

Cho dù ngươi có thể gian lận ở vòng đầu, vậy đến vòng thứ hai tinh luyện thì sao, vòng thứ ba luyện đan thì sao!

Sau từng tầng đào thải, cuối cùng chỉ còn lại ba mươi người!

Mỗi bảng ba mươi người, tổng cộng chín mươi người.

Nếu ngươi gian lận, sau khi vòng đào thải cuối cùng kết thúc chắc chắn sẽ lộ tẩy, vậy nên gian lận cũng chẳng có ý nghĩa gì, chỉ uổng phí tiền báo danh mà thôi.

Hạ Nhân bước ra khỏi đại trận, ngẩng đầu nhìn tấm bia đá phía sau.

“Không tệ đâu...” Không biết Hỏa Dạ đã đến bên cạnh Hạ Nhân từ lúc nào, cười nói: “Quả nhiên ta không nhìn lầm, ngươi đứng đầu!”

Hạ Nhân cười cười: “Chúc mừng tiền bối Hỏa Dạ!”

“Không có gì!” Hỏa Dạ xua tay nói: “Sư đệ ta đắc tội với ngươi, đúng là xui xẻo tám đời.”

Hạ Nhân không trả lời nàng, ánh mắt men theo Địa bảng nhìn xuống, hắn cũng nhìn thấy tên Từ Trường Sinh.

Từ Trường Sinh, xếp hạng mười ba trên Địa bảng!

Cũng xem như một thứ hạng không tệ.

“Vòng thứ hai, tinh luyện, sẽ được tiến hành sau mười ngày!”

“Đạo hữu Thái Hư, hãy chuẩn bị cho tốt!”

“Ừ...” Hạ Nhân gật đầu.

Hỏa Dạ hỏi: “Từ Trường Sinh muốn tìm ngươi nói chuyện... Có lẽ là muốn mua đứt nhân quả giữa hai người, ngươi có muốn nói chuyện không?”

“Đương nhiên rồi... Mọi chuyện tùy ngươi!”

“Ngươi muốn nói thì nói, không muốn nói cũng không miễn cưỡng. Sư tôn ta đã nói, chuyện này do các ngươi tự quyết định, sư môn sẽ không nhúng tay!”

“Ta cũng chỉ truyền lời thôi!”

Hạ Nhân gật đầu: “Có thể nói chuyện... Lát nữa bảo hắn đến cửa hàng của ta!”

“Được, đa tạ!” Ánh mắt Hỏa Dạ rơi xuống tấm bia đá của Nhân bảng, nàng bĩu môi nói: “Đệ nhất Nhân bảng, Tiêu Vô Cực... người nhà họ Tiêu... ngươi phải cẩn thận một chút!”

Hạ Nhân nhíu mày: “Nhân bảng? Có liên quan gì đến ta?”

Hỏa Dạ nói: “Hay là ngươi xem hạng hai Địa bảng đi?”

Lúc này Hạ Nhân mới nhìn sang Địa bảng, hạng hai Địa bảng: Tiêu Hiểu Nguyệt!

Hỏa Dạ tiếp tục nói: “Còn Thiên bảng nữa!”

Ánh mắt Hạ Nhân lại chuyển sang Thiên bảng.

Hạng hai Thiên bảng: “Tiêu Vô Tướng!”

Hạ Nhân hít ngược một hơi lạnh: “Cái... cái này... đều là người một nhà!”

“Ừ!” Hỏa Dạ nói: “Nhà họ Tiêu... lão tổ nhà họ cũng là một vị Thần Hoàng, nói ra thì vẫn là sư bá của ta!”

“Kỹ thuật luyện đan của sư bá Tiêu không bằng sư tôn ta, hơn nữa ông ấy cũng đã mất đi tuệ căn, tu vi mắc kẹt ở tầng tám Thần Hoàng cảnh!”

“Nhưng nhà họ Tiêu không chịu thua, một lòng muốn vượt qua nhất mạch chúng ta, cho nên đã dốc thêm sức lực và tài nguyên đầu tư vào hậu thế.”

“Ví dụ như lần này, ngươi cũng thấy rồi đấy, nếu không phải hai chúng ta kìm bớt một chút, ba người nhà họ Tiêu sẽ trấn áp cả ba bảng!”

“Hơn nữa bọn họ đã sớm tuyên bố rồi, muốn một nhà trấn áp cả ba bảng!”

Hạ Nhân hỏi: “Lợi hại đến vậy sao?”

“Đúng thế!” Hỏa Dạ nói: “Bọn họ quả thực có thực lực!”

“Ví dụ như Tiêu Vô Cực trên Nhân bảng, về cơ bản giành ngôi quán quân là chuyện không có bất kỳ vấn đề gì!”

“Tiêu Vô Tướng trên Thiên bảng, tuy thần niệm yếu hơn ta một chút, nhưng khả năng tinh luyện có lẽ sẽ vượt qua ta. Còn thành đan, phẩm chất đan dược của hắn cũng hơn ta một bậc. Trừ phi hắn mắc sai lầm, nếu không vị trí tổng quán quân Thiên bảng về cơ bản đã là của hắn!”

Chênh lệch nhỏ như sợi tóc trên phương diện thần niệm chính là sự khác biệt giữa hạng nhất và hạng hai.

Nhưng cuối cùng ai có thực lực tổng hợp mạnh hơn thì lại rất khó nói.

“Còn vị này trên Địa bảng của các ngươi nữa!” Hỏa Dạ vươn bàn tay ngọc chỉ vào tấm bia đá ở giữa, nói: “Tiêu Hiểu Nguyệt... ha ha ha... càng không phải dạng vừa!”

“Nàng là đệ nhất mỹ nhân của thành Thánh Đan chúng ta!”

“Cũng là người kế nhiệm được sư bá Tiêu coi trọng nhất!”

“Nếu không có sự xuất hiện của ngươi, nàng gần như chắc chắn sẽ đứng đầu Địa bảng!”

“Nhưng bây giờ, ngươi lại đè nàng xuống một đầu!”

Hạ Nhân lắc đầu, nói: “Ha ha ha... vừa rồi cô cũng nói rồi... vòng đầu tiên này chẳng tính là gì!”

“Đợi đến vòng thứ hai và vòng thứ ba, còn chưa biết ai có thể tiến thêm một bước đâu!”

Ai thích thì cứ lấy, dù sao lão tử cũng không lấy.

Nhưng thành tích tuyệt đối cũng không thể quá kém, sau này kiếm một thứ hạng trong mười hạng đầu là được.

Dù sao bây giờ lão tử cũng không cần thứ Đại Đạo Đăng Hoàng Đan cực phẩm kia nữa.

Có điều, dù sao ta cũng là người được Đan Đế đích thân gọi tên, không thể làm thành tích quá tệ, bởi như vậy thì giả tạo quá.

Nhỡ đâu vì thế chọc giận Đan Đế, cuối cùng người chịu thiệt vẫn chỉ có thể là bản thân.

“Tiền bối Hỏa Dạ!” Hạ Nhân chắp tay: “Ta còn một chuyện muốn thỉnh giáo!”

“Bên Vạn Quyển Bia Lâm có một trưởng lão của hội đồng giám khảo Đan văn, hình như họ Tiêu. Kẻ đó cũng là người nhà họ Tiêu sao?”

Hỏa Dạ nói: “Có lẽ vậy... Ở thành Thánh Đan, những người họ Tiêu về cơ bản đều thuộc cùng một gia tộc!”

“Kẻ mà ngươi nói, tám chín phần mười là người nhà họ!”

“Sao thế?” Hỏa Dạ hỏi: “Lúc đạo hữu đến công bố Đan văn, bị hắn chặt chém à?”

Hạ Nhân gật đầu: “Đúng vậy... ta đưa cho hắn ba bài Đan văn, hắn nói Đan văn của ta đến chó cũng chẳng thèm đọc, ha ha ha...”